

17.2.71

Onsdag morgen *Aftenposten**in til redaksjon*

114536

oppløfte en stille bønn om å bli fridd for somme av sine venner.

Med forakt for — eller kanskje i uvitenhet om — det professoren tross alt synes å innrømme, nemlig at æresbevisningen foran selve kapitulasjonsavtalen ikke avgrenser dens rekkevidde innen norsk territorium — konstaterer Anton H. Jacobsen at innledningen «med norsk militær nøyaktighet» fastslår at hele avtalen bare gjelder 6. divisjon.

Kvaliteten i denne meningsytningen stilles i relieff etter professor Skodvins artikkel i Aftenposten 12. febr., hvor det bl. a. står: «Avtalen i Trondheim 10. juni 1940 gjeld for det norske styrkane som på den tid var att i landet.» Professor Skodvin er iallfall kommet så langt på veien til sannhetens erkjennelse, men Anton H. Jacobsens standpunkt her virker som om det ikke er revidert på meget lenge.

Av andre — fra motpartens synspunkt — mindre velvalgte argumenter for fortsettelse av Norges krig *de facto*, har jeg merket meg at Anton H. Jacobsen refererer fra general Ruges radiotale fra Narvik 9. juni -40: «Men krigen fortsetter på andre fronter — nordmenn er med i striden der.»

Ja, nettopp.

Nørholm, 14. februar.

Arild Hamsun.

Krigen de facto som sluttet

Hr. redaktør.

I anledning av debatten mellom professor Skodvin og undertegnede om 10. juni-kapitulasjonen har Benjamin Vogt et innlegg i Aftenposten 10. febr.: «Krigen som fortsatte.»

Uten nettopp respektinngyten- do innlevelse i problematikken uttaler Benjamin Vogt: «Hvis kapitulasjonsavtalen var å anse som en fredsavtale, må den forståes som opphevet ved regjeringens beslutning om fortsatt krigføring.»

Hvem har snakket om en fredsavtale?

Avtalens § 1 bestemmer at samtlige norske stridskrefter legger ned våpnene og forplikter seg til ikke å gripe til dem igjen mot Det tyske rike eller dets forbundne så lenge den pågående krig varer... während der Dauer des gegenwärtigen Krieges...»

Denne avtalen ble undertegnet av representanter for henholdsvis tysk og norsk overkommando, den var en generell kapitulasjonsavtale, og den forpliktet partene etter Haager landkriksreglements artikkel 35.

Benjamin Vogts argumentasjon er representativ for dem som ut fra gammel vane og ønsketenkning prater i vei om spørsmål de hittil ikke har vært nødt til å sette seg ordentlig inn i.

Siste halvdel av Benjamin Vogts innlegg faller utenfor den aktuelle debatten. Men i forbige- gende skal bemerkes: Benjamin Vogt forteller at han var marinesoffiser i 2. verdenskrig, han kommer litt inn på begrepet franktirer, og synes å mene at siden tyskerne ikke gjorde kort prosess med tilfangetatte norske marinesoldater, så tyder dette på at Norges krig fortsatte etter 10. juni 1940.

Kommentar som ovenfor.

Nørholm, 12. februar

Arild Hamsun

Hr. redaktør.

Jeg har lest Anton H. Jacobsens bidrag til debatten ang. 10. juni-kapitulasjonen. (Aftenposten 11. febr.) Qua høyestemt taketale til general Roscher-Nielsen har jeg naturligvis ingenting å bemerke, men som innlegg i en debat på et visst nivå må det ha fått professor Skodvin til å